

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB28 : 1853-05-27

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB28 : 1853-05-27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 36. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb28-txt-shoot-n36.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB28:36

#

27 Mai.

Mit Livs Operation totalt, som jeg nu omtrent forstaaer det, eller som jeg muligen vil komme til at forstaae det.

At belyse Christd. har jeg forstaaet som min Opgave.

Hvis det Bestaaende i Sandhed havde christelig Interesse maatte det jo takke mig derfor. I ethvert Fald har fra Begyndelsen af det Bestaaende ingen Grund haft til at beklage sig over mig.

Thi medens jeg belyste det Christelige, tog jeg bestandigt kun polemisk Sigte paa det Numeriske, Oppositionen, og har forsaavidt dækket det Bestaaende, og udviklet Idealiteten i Forhold til, skruet Prisen op paa det at være Opposition.

Sagen var den, Oppositionen var saa karakterløs, Profiten paa den Side at være »Opposition«, at jeg meente, at saa er det Bestaaende altid at foretrække, medens jeg jo udviklede Belysningen af det Christelige.

Nu begynder Reaktionen at seire, Regjeringen faaer vel igjen lidt Mod, maaskee faaer vi endog Tyrannier – Oppositionen synes ogsaa at være af den Mening, at nu er Dyrehavs-Tiden forbi, og trækker sig tilbage: saa bliver vel Enden den, at jeg bliver Opposition.

[a] Rigtignok kom jeg ogsaa til i Aarene 48, 49, 50, 51 at gjøre et sørgeligt Indblik i det religieuse Bestaaendes Charakter, at det i Grunden ikke er et Haar bedre end Oppositionen, baseret paa det Numeriske, og naar det Numeriske forlader det, veed det Intet at gjøre, har intet høiere Begreb om Regjering om det at være Regjering, o, sørgelige Epigram eller Hieroglyph, som hans Excellence selv skrev, og som for mig blev Udbyttet af Aar 48 o: fl: Mynster-Goldschmidt. Dog kunde Mynster see sit Snit og igjen være verdslig Magt sikkret, ja saa kunde han nok ville despotisere, om dog end hans Sjel væsentligen er i enhver Retning fortabt i dette lykosaliggjørende: til en vis Grad, til en vis Grad.

Næsten gysende er det, saa jeg her igjen gjenkjender min Personlighed, medens jeg dog ingenlunde har overskuet det saaledes fra Begyndelsen. Altid Potensation. Jeg begynder ikke, da det var profitabelt, at være Opposition, nei, da forfægter jeg det Bestaaende, og udvikler saa Idealiteten af det at være Opposition – og saa bliver det vel min Opgave.

Aabenbart er det, at R. Nielsen egl. har anseet mig for Opposition, og meent nu, i 48, nu er Profiten der. Den Gang var jeg det sandeligen ikke, jeg meente, at 48 maatte hjælpe det Bestaaende til at faae Øine op for Rigtigheden af min Attakke mod Oppositionen. Naar

nu Reaktionen har seiret, Oppositionen bliver det
Farlige – saa ender det vel ogsaa med, at Prof.N. igjen
bliver Ven med Mynster-Martensen.

#